

การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวความ
ทัศนคติของ เด็กกระทำผิด และไม่กระทำผิดกฎหมาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรมี ๒ ประเภทคือ เด็กกระทำผิดกฎหมาย ๕๐ คน เลือก
จากสถานฝึกและอบรมเด็กชายบางนา สถานแรกรับเด็กชายบ้านเมตตาและสถานฝึกอบรม
เด็กหญิงบ้านปรางค์ ส่วนเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมายเลือกจากโรงเรียน ๔ แห่งในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา คือ โรงเรียนถนนที่รพชารามวิทยาคม โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
โรงเรียนสตรีวัดจันทร์ประดิษฐาราม และโรงเรียนปทุมคงคา กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง
๒ กลุ่ม ต้องมีลักษณะที่เหมือนกันดังนี้คือ อายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๕ ปี สภาพทางจิตปกติ
ระดับฐานะเศรษฐกิจและสังคมชั้นกลางระดับต่ำและชั้นต่ำ มีพี่น้องและต้องไม่ใช่บุตรคน
แรกหรือคนสุดท้าย

แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดที่ใช้ผู้สัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถาม ๑๑
ข้อ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อดังนี้คือ ความรักที่บิดา
มารดาให้กันเด็ก บรรยากาศในบ้านและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก

ในการวิเคราะห์ใช้ t-technique วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในครอบครัว
ของ เด็กกระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิด

ผลของการวิจัยแบ่งเป็น ๓ หัวข้อคำถามวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

๑. ทัศนคติของเด็กที่ไม่กระทำผิดคือความสัมพันธ์ครอบครัว เด็กกลุ่มนี้ให้
ทัศนะว่า มารดาให้ความรัก ความสนใจคนค่อนข้างมากหรือเท่า ๆ กับพี่น้อง แต่เข้าใจ
เด็กและยอมรับเด็กน้อย ส่วนบิดารักเด็กมากแต่สนใจเด็ก เอาใจใส่เด็ก และยอมรับ
เด็กน้อยกว่ามารดา โดยมากเด็กจะใกล้ชิดมารดามากกว่าบิดา ท้องถนจะถามอย่าง
มารดาและมารดาเป็นที่พึ่งของเด็กได้มากกว่าบิดา เกี่ยวกับบรรยากาศในครอบครัว

บ้านของเด็กที่ไม่กระทำผิดก็มีบรรยากาศแจ่มใส เด็กไม่ค่อยสนิทสนมกับพี่แต่สนิทกับน้องมากกว่า มีการทะเลาะวิวาทกับพี่ในบางครั้ง การทะเลาะวิวาทมักใช้วิธีโต้เถียงกัน สำหรับน้อง เด็กกลุ่มนี้ไม่ค่อยทะเลาะวิวาทกับน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาค่อนข้างดี บิดามารดารู้สึกใคร่เกรงใจกัน ไม่ค่อยมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน เด็กรู้สึกว่าจะเขียนวินัยในบ้านที่ต่งขึ้นนั้นเหมาะสมแล้ว บิดามารดาค่อนข้างเข้มงวด ใช้วิธีควบคุมความประพฤติเด็กด้วยการลงโทษด้วยวาจาแต่เด็กถูกลงโทษน้อยครั้ง ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กมีเวลาสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา มารดาให้สิทธิเด็กพอสมควร ส่วนบิดาจะให้สิทธิเด็กน้อยกว่า เด็กมีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาน้อยเมื่อเด็กทำผิดมารดาจะให้รางวัลเด็กด้วยการชมเชย บิดาให้รางวัลเด็กน้อยครั้งกว่ามารดา เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนงานครอบครัว และมีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวพอสมควร เด็กชอบอยู่มากกว่าออกจากบ้าน

๒. ทักษะเด็กกระทำผิดกฎหมายต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กกลุ่มนี้ให้ทักษะว่า มารดารู้สึกคนมากหรือน้อยกว่าพี่น้อง มารดาไม่ค่อยเข้าใจเด็กหรือยอมรับเด็ก ส่วนบิดารู้สึกเด็กมากแต่สนใจและเข้าใจใ้เด็กน้อยกว่ามารดา เด็กต้องการจะตามอย่างมารดา เมื่อเด็กมีเรื่องยุ่งยากใจจะหึ่งมารดามากกว่าบิดา แต่มีเด็กกระทำผิดหลายคนไม่มีที่พึ่งเลย บรรยากาศในครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายค่อนข้างตึงเครียด เด็กไม่สนิทสนมกับพี่ ทะเลาะวิวาทกับพี่บ่อยครั้ง และทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรงจนถึงขั้นใช้กำลังทุบตีกัน สำหรับความสัมพันธ์กับน้องนั้น เด็กกลุ่มนี้สนิทสนมกับน้องมากไม่ค่อยทะเลาะวิวาทกับน้อง และเมื่อน้องประสบเรื่องเดือดร้อนก็พยายามหาทางช่วยเหลือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาไม่ตึงนัก บิดามารดาจะทะเลาะวิวาทกันบางครั้ง วิธีการทะเลาะวิวาทรุนแรงจนถึงขั้นใช้กำลังทุบตีกัน เด็กรู้สึกว่าจะเขียนวินัยในบ้านมากหรือน้อยเกินไป ไม่ค่อยพอใจจะเขียนวินัยในบ้านของตน บิดามารดาให้การควบคุมความประพฤติเด็กด้วยการลงโทษ และเด็กถูกลงโทษน้อยมาก ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กมีความสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา มารดาให้สิทธิเด็กน้อยแต่มากกว่าที่บิดาให้ เด็กมีโอกาสพูดคุยกับบิดามารดาน้อย มีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาน้อย ทั้งบิดามารดาไม่ค่อยให้รางวัลหรือชมเชยเด็กเมื่อ

ทำความดี นอกจากนั้นเด็กไม่คอยมีส่วนร่วมในการวางแผนงานเกี่ยวกับครอบครัวมีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวน้อย เด็กชอบออกจากบ้านมากกว่าอยู่บ้าน

๓. จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กทั้งสองกลุ่มปรากฏว่า เด็กกระทำผิดจำนวนน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิดรู้สึกว่าคุณไ้ได้รับความรัก ความสนใจจากมารดาเท่ากันทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดกล่าววามารดาไม่เคยตามความคิดเห็นของตนเลย และถึงเขาจะมีเหตุผลก็มารดาก็ไม่ยอมรับ ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ สำหรับความรู้สึกเกี่ยวกับบิดา ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดไ้ได้รับความสนใจจากบิดาน้อยกว่าพี่น้อง เมื่อเปรียบเทียบแล้วปรากฏว่าเด็กกระทำผิดส่วนมากจะไ้ได้รับความรักจากมารดามากกว่าบิดา แต่เด็กที่ไม่กระทำผิดจะไ้ได้รับความรักทั้งจากบิดาและมารดา และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เกี่ยวกับบรรยากาศในบ้าน บรรยากาศในบ้านของเด็กกระทำผิดจะตึงเครียดมากกว่าบรรยากาศในบ้านเด็กไม่กระทำผิด เด็กทั้งสองกลุ่มต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ทั้งนี้คือ บิดามารดาเด็กที่ไม่กระทำผิดจะมีเรื่องขัดแย้งกันน้อยกว่าบิดามารดาของเด็กที่กระทำผิด นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่าบิดาของเด็กกระทำผิดทะเลาะวิวาทกันบ่อยที่สุด ส่วนบิดามารดาของเด็กไม่กระทำผิดทะเลาะกันน้อยครั้ง วิธีการทะเลาะวิวาทรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ กล่าวคือ บิดามารดาของเด็กที่ไม่กระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกันโดยใช้การโต้เถียงเป็นส่วนใหญ่ แต่บิดามารดาเด็กกระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรงจนกระทั่งถึงกับใช้กำลังหมัดต่อกัน เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นเด็กกระทำผิดส่วนมากจะใช้วิธีการแกล้งหนีหายไปจากบ้าน ส่วนเด็กไม่กระทำผิดจะรู้สึกเพียงไม่สบายใจ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดไม่สนิทสนมกับพี่น้องของตนเลยและยังทะเลาะกันที่มากกว่าเด็กไม่กระทำผิด ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิจัยยังปรากฏว่า เด็กกระทำผิดจำนวนสูงกว่าเด็กไม่กระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกันที่จนถึงหมัดต่อกัน แต่เด็กไม่กระทำผิดส่วนมากจะใช้การโต้เถียงกันเป็นส่วนใหญ่ และทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑

และ .๑๐๑ สำหรับความสัมพันธ์กับของ เด็กทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์อันดีกับของและไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับระเบียบวินัยในบ้าน ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กกระทำผิดและไมกระทำผิดแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือเด็กกระทำผิดจำนวนหนึ่งกล่าวว่ามี ความเคารพไม่เข้มงวดกวดขันที่คงไว้เลย ซึ่งไม่มีเด็กที่ไม่กระทำผิดคนใดกล่าวเช่นนั้น และทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ หมายความว่าเด็กกระทำผิดจำนวนน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิด รุ้สึกว่าระเบียบวินัยในบ้านเหมาะสมแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดถูกลงโทษ บ่อยที่สุด แต่เด็กไม่กระทำผิดจะถูกลงโทษน้อยกว่า และวิธีการลงโทษก็แตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กกระทำผิดถูกลงโทษทางกาย ส่วนเด็กไม่กระทำผิดถูกลงโทษทางวาจา ในด้านความ สัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ ดังต่อไปนี้คือ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดกล่าววว่าสมาชิกในบ้านไม่เคยมีร่วมกันวาง แขนงานเกี่ยวกับครอบครัวเลยและควักตัวเองไม่ค่อยได้ใช้เวลาพักผ่อนกับบิดามารดา เด็กกระทำผิดมีเวลาพูดคุยกับมารดาน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิด และเด็กกระทำผิดต้องการ จะพูดคุยกับมารดามากกว่านี้ เกี่ยวกับการให้สิทธิเด็กไม่กระทำผิดกล่าวว่ามีความเคารพให้ สิทธิพิเศษเหมาะสมแล้ว แต่เด็กกระทำผิดกล่าวเช่นนั้นน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะการวิจัยที่น่าจะได้รับความสนใจในโอกาสต่อไปดังนี้คือ

๑. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยใช้การสัมภาษณ์ หักทัศนคติของบิดามารดาและทัศนคติของเด็ก

๒. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวของทัศนคติที่เป็น โรคประสาทและเด็กกระทำผิด

๓. การศึกษาทัศนคติที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวใน ระดับอายุต่างกัน

๔. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็กตามลำดับการ เกิด ของเด็ก

๕. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิด
และเด็กที่ไม่กระทำผิดโดยใช้แบบสอบถามที่ให้คะแนนได้
๖. การศึกษาอุปสรรคของความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก